

www.shaivism.org

திருமந்திரம் பாயிரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

விநாயகர் காப்பு

ஐந்து கரத்தனை யானை முகத்தனை
இந்தின் இளம்பிறை போலும் எயிற்றனை
நந்தி மகன்றனை ஞானக் கொழுந்தினை
புந்தியில் வைத்தடி போற்றுதின் றேனே

பாயிரம்

1: கடவுள் வாழ்த்து

1:

ஒன்றவன் தானே இரண்டவன் இன்னருள்
நின்றனன் முன்றினுள் நான்குணர்ந் தானைந்து
வென்றனன் ஆறு விரிந்தனன் (1)ஏழும்பர்ச்

சென்றனன் தானிருந் தானுணர்ந் தெட்டே

(1) ஏழுபார்ச் சென்றவன்

2:

போற் றிசைத் தின்னுயிர் மன்னும் புனிதனை
நாற் றிசைக் கும்நல்ல மாதுக்கும் நாதனை
மேற் றிசைக் குள்தென் திசைக்கொரு வேந்தனாங்
கூற்றுதைத் தானையான் கூறுகின் றேனே

3:

ஒக்கனின் றானை உலப்பிலி தேவர்கள்
நக்கனென் றேத்திடு நாதனை நாடொறும்
பக்கநின் றாரறி யாத பரமனை
புக்குநின் றுன்னியான் போற் றிசெய் வேனே

4:

அகலிடத் தார்மெய்யை அண்டத்து வித்தைப்
புகலிடத் (1)தென்றனைப் போதவிட் டானைப்
பகலிடத் துமிர வும்பணிந் தேத்தி
இகலிடத் தேஇருள் நீங்கிநின் றேனே
(1) தெம்மெய்யைப்

5:

சிவனோடொக் குந்தெய்வந் தேடினும் இல்லை
அவனோடொப் பாரிங்கு யாவரும் இல்லை
புவனங் கடந்தன்று பொன்னொளி மின்னுந்

(1)தவளச் சடைமுடித் தாமரை யானே

(1)தவளச் சடை

6:

அவனை ஒழிய அமரரும் இல்லை

அவனன்றிச் செய்யும் அருந்தவம் இல்லை

அவனன்றி முவரால் ஆவதொன் நில்லை

அவனன்றி ஊர்புகு மாறறி யேனே

7:

முன்னையொப் பாயுள்ள முவர்க்கு முத்தவன்

தன்னையொப் பாயொன்றும் இல்லாத் தலைமகன்

தன்னையப் பாஎனில் அப்பனு மாயுளன்

பொன்னையொப் பாகின்ற போதகத் தானே

8:

தீயினும் வெய்யன் புனலினுந் தண்ணியன்

ஆயினும் ஈசன் அருளறி வாரில்லை

சேயினும் நல்லன் அணியன்நல் அன்பர்க்குத்

தாயினும் நல்லன் தாழ்சடை யோனே

9:

பொன்னாற் புரிந்திட்ட பொற்சடை யென்னப்

பின்னாற் பிறங்க இருந்தவன் பேர்நந்தி

என்னால் தொழப்படும் எம்மிறை மற்றவன்

தன்னால் தொழப்படு வாரில்லை தானே

10:

தானே இருநிலந் தாங்கிவிண் ணாய்நிற்குந்
தானே சுடுமங்கி ஞாயிறுந் திங்களுந்
தானே மழைபொழி தையலு மாய்நிற்குந்
தானே தடவரை தண்கட லாமே

11:

அயலும் புடையுமெம் ஆதியை நோக்கில்
இயலும் பெருந்தெய்வம் யாதுமொன் றில்லை
முயலும் முயலில் முடிவுமற் றாங்கே
பெயலும் மழைமுகிற் பேர்நந்தி தானே

12:

கண்ணுத லானொரு காதலின் நிற்கவும்
எண்ணிலி தேவர் இறந்தார் எனப்பலர்
மண்ணுறு வார்களும் வானுறு வார்களும்
அண்ணல் இவனென் றறியகி லார்களே

13:

மண்ணளந் தான்மல ரோன்முதல் தேவர்கள்
எண்ணளந் தின்ன நினைக்கிலார் ஈசனை
விண்ணளந் தான்தன்னை மேலளந் தாரில்லை
கண்ணளந் தெங்குங் கடந்துநின் றானே

14:

கடந்துனின் றான்கம லம்மல ராதி
கடந்துனின் றான்கடல் வண்ணமெம் மாயன்
கடந்துனின் றானவர்க் கப்புறமெம் ஈசன்
கடந்துனின் றானெங்கும் கண்டுநின் றானே

15:

ஆதியு மாயர னாயுட லுள்நின்ற
வேதியு மாய்விரிந் தார்ந்திருந் தானருட்
சோதியு மாய்ச்சுருங் காததோர் தன்மையுள்
நீதியு மாய்நித்த மாகிநின் றானே

16:

கோது குலாவிய கொன்றைக் குழற்சடை
மாது குலாவிய வாணுதல் பாகனை
யாது குலாவி அமரருந் தேவருங்
கோது குலாவிக் குணம்பயில் வாரே

17:

காயம் இரண்டுங் கலந்து கொதிக்கினும்
ஆயங் கத்தூரி யதுமிகும் அவ்வழி
தேசங் கலந்தொரு தேவனென் றெண்ணினும்
ஈசன் உறவுக் கெதிரில்லை தானே

18:

அதிபதி செய்து அளகை வேந்தனை
நிதிபதி செய்த நிறைதவ நோக்கி

அதுபதி யாதரித் தாக்கம தாக்கின்
இதுபதி கொள்ளென்ற எம்பெரு மாணே

19

இதுபதி ஏலங் கமழ்பொழில் ஏழும்
முதுபதி செய்தவன் முதறி வாளன்
விதுபதி செய்தவன் மெய்த்தவம் நோக்கி
அதுபதி யாக அமருகின் றானே

20:

முடிவும் பிறப்பையும் முன்னே படைத்த
அடிகள் உறையும் (1) அறனெறி நாடில்
இடியும் முழக்கமும் ஈசர் உருவங்
கடிமலர்க் குன்ற மலையது தானே
(1) அரனெறி

21:

வானப் பெருங்கொண்டல் மாலயன் வானவர்
ஊனப் பிறவி ஒழிக்கும் ஒருவனைக்
கானக் களிறு கதறப் பிளந்தனங்
கோனைப் புகழுமின் கூடலு மாமே

22:

மனத்தில் எழுகின்ற மாயநன் னாடன்
நினைத்த தறிவ னெனில்தான் நினைக்கிலர்
எனக்கிறை அன்பிலன் என்பர் இறைவன்

பிழைக்கநின் றார்பக்கம் பேணிநின் றானே

23:

வல்லவன் வன்னிக் கிறையிடை வாரண
நில்லென நிற்பித்த நீதியுள் ஈசனை
இல்லென வேண்டா இறையவர் தம்முதல்
அல்லும் பகலும் அருளுகின் றானே

24:

போற் றிசைத் தும்புகழ்ந் தும்புனி தன்னடி
தேற்றுமின் என்றுஞ் சிவனடிக் கேசெல்வ
மாற் றிய தென்று மயலுற்ற சிந்தையை
மாற் றிநின் றார்வழி மன்னிநின் றானே

25:

பிறப்பிலி பிஞ்சுகன் பேரரு ளாளன்
இறப்பிலி யாவர்க்கும் இன்பம் அருளும்
துறப்பிலி தன்னைத் தொழுமின் தொழுதால்
மறப்பிலி (1)மாயா விருத்தமும் ஆமே
(1) மாய விருகமும்

26:

தொடர்ந்துனின் றானைத் தொழுமின் தொழுதால்
படர்ந்துனின் றான்பரி பாரக முற்றுங்
கடந்துனின் றான்கம லம்மலர் மேலே
உடந்திருந் தானடிப் புண்ணிய மாமே

27:

சந்தி எனத்தக்க தாமரை வாண்முகத்
தந்தமில் ஈசன் அருள்நமக் கேயென்று
நந்தியை நாளும் வணங்கப் படுமவர்
புந்தியி னுள்ளே புகுந்துனின் றானே

28:

இணங்கிநின் றானெங்கு மாகிநின் றானும்
பிணங்கிநின் றான்பின்முன் னாகிநின் றானும்
உணங்கிநின் றானம ராபதி நாதன்
வணங்கிநின் றார்க்கே வழித்துணை யாமே

29:

காணநில் லாயடி யேற்குற வாருளர்
நாணநில் லேனுன்னை நான்தழு விக்கொளக்
கோணநில் லாத குணத்தடி யார்மனத்
தாணிய னாகி அமர்ந்துநின் றானே

30:

வானின் றழைக்கும் மழைபோல் இறைவனுந்
தானின் றழைக்குங்கொல் என்று தயன்ங்குவார்
ஆனின் றழைக்கு மதுபோலென் நந்தியை
நானின் றழைப்பது (1)ஞானங் கருதியே
(1) ஞாலங் கரியே

31:

மண்ணகத் தானொக்கும் வானகத் தானொக்கும்
விண்ணகத் தானொக்கும் வேதகத் தானொக்கும்
பண்ணகத் தின்னிசை பாடலுற் றானுக்கே
கண்ணகத் தேநின்று காதலித் தேனே

32:

தேவர் பிரான்நம் பிரான்திசை பத்தையும்
மேவு பிரான்விரி நீருல கேழையுந்
தாவு பிரான்தன்மை தானறி வாரில்லை
பாவு பிரானருட் பாடலு மாமே

33:

பதிபல வாயது பண்டிவ் வுலகம்
விதிபல செய்தொன்று மெய்ம்மை உணரார்
துதிபல தோத்திரஞ் சொல்ல வல்லாரும்
மதியிலர் நெஞ்சினுள் வாடுகின் றாரே

34:

சாந்து கமழுங் (1)கவரியின் கந்தம்போல்
வேந்தன் அமரர்க் கருளிய மெய்ந்நெறி
ஆர்ந்த சுடரன்ன ஆயிர நாமமும்
போந்தும் இருந்தும் புகழுகின் றேனே
(1) கவரியின்

35:

ஆற்றுக்கி லாவழி யாகும் இறைவனைப்
போற்றுமின் போற் றிப் புகழ்மின் புகழ்ந்திடில்
மேற் றிசைக் குங்கிழக் குத்திசை எட்டொடு
மாற்றுவன் அப்படி யாட்டவு மாமே

36:

அப்பனை நந்தியை ஆரா அமுதினை
ஒப்பிலி வள்ளலை ஊழி முதல்வனை
எப்பரி சாயினும் ஏத்துமின் ஏத்தினால்
அப்பரி சீசன் அருள்பெற லாமே

37:

நானும்நின் றேத்துவன் நாடொறும் நந்தியைத்
தானும்நின் றான்தழல் தானொக்கு மேனியன்
வானில்நின் றார்மதி போலுடல் உள்ளுவந்
தூனில்நின் றாங்கெ உயிர்க்கின்ற வாறே

38:

பிதற்றொழி யேன்பெரி யானரி யானைப்
பிதற்றொழி யேன்பிற வாஉரு வானைப்
பிதற்றொழி யேனெங்கள் பேர்நந்தி தன்னைப்
பிதற்றொழி யேன்பெரு (1)மைத்தவன் (2)யானே
(1) மைத்தவந் தானே
(2) நானே

39:

வாழ்த்தவல் லார்மனத் துள்ளுறு சோதியைத்
தீர்த்தனை அங்கே திளைக்கின்ற தேவனை
ஏத்தியும் எம்பெரு மானென் றிறைஞ்சியும்
ஆத்தஞ்செய் தீசன் அருள்பெற லாமே

40:

குறைந்தடைந் தீசன் குரைகழல் நாடும்
நிறைந்தடை செம்பொனின் நேரொளி ஓக்கும்
(1)மறைஞ்சடஞ் செய்யாது வாழ்த்தவல் லார்க்குப்
புறஞ்சடஞ் செய்வான் புகுந்துநின் றானே
(1) மறஞ்சடஞ்

41:

சினஞ்செய்த நஞ்சுண்ட தேவர் பிரானைப்
புனஞ்செய்த நெஞ்சிடை போற்றவல் லார்க்குக்
கனஞ்செய்த வாணுதல் பாகனும் அங்கே
இனஞ்செய்த மான்போல் இணங்கிநின் றானே

42:

போயரன் தன்னைப் புகழ்வார் பெறுவது
நாயக னான்முடி செய்தது வேநல்கு
மாயகஞ் சூழ்ந்து வரவல்ல ராகிலும்
வேயன தோளிக்கு வேந்தொன்றுந் தானே

43:

அரனடி சொல்லி அரற் றி அழுது

பரனடி நாடியே பாவிப்ப நாளும்
உரனடி செய்தங் கொதுங்கவல் லார்க்கு
நிரனடி செய்து நிறைந்துநின் றானே

44:

போற் றியென் பாரம ரர்புனி தனடி
போற் றியென் பாரசு ரர்புனி தனடி
போற் றியென் பார்மனி தர்புனி தனடி
போற் றியென் அன்புள் பொலியவைத் தேனே

45:

விதிவழி அல்லதிவ் வேலை உலகம்
விதிவழி இன்பமும் விருத்தமும் இல்லை
துதிவழி நித்தலும் சோதிப் பிரானும்
பதிவழி காட்டும் பகலவ னாமே

46:

அந்திவண் ணாஅர னேசிவ னேஎன்று
சிந்தைசெய் வண்ணந் திருந்தடி யார்தொழ
முந்திவண் ணாமுதல் வாபர னேஎன்று
(1)வந்திவ் வண்ணனெம் மனம்புகுந் தானே
(1) புந்தி

47:

மனையுள் இருந்தவர் மாதவர் ஒப்பர்
நினைவுள் இருந்தவர் நேசத்துள் நிற்பர்

பணையுள் இருந்த பருந்தது போல
நினையாத வர்க்கில்லை நின்னின்பந் தானே

48:

அடியார் பரவும் அமரர் பிரானை
முடியால் வனங்கி முதல்வனை முன்னிப்
படியால் அருளும் பரம்பரன் எந்தை
விடியா விளக்கென்று மேவிநின் றேனே

49:

பரைபசு பாசத்து நாதனை உள் ளி
உரைபசு பாசத் தொருங்கவல் லார்க்குத்
திரைபசு பாவச் செழுங்கடல் நீந்திக்
கரைபசு பாசங் கடந்தெய்த லாமே

50:

சூடுவன் நெஞ்சிடை வைப்பன் பிரானேன்று
பாடுவன் பன்மலர் தூவிப் பணிந்துநின்
றாடுவன் ஆடி அமரர்பி ரானேன்று
நாடுவன் (1)யானின் றறிவது தானே
(1) நானின்

2: வேதச் சிறப்பு

51:

வேதத்தை விட்ட அறமில்லை வேதத்தின்

ஓதத் தகுமறம் எல்லாம் உளதர்க்க
வாதத்தை விட்டு மதிஞர் வளமுற்ற
வேதத்தை ஓதியே வீடுபெற் றார்களே

52:

வேதம் உரைத்தானும் வேதிய னாகிலன்
வேதம் உரைத்தானும் வேதா விளங்கிட
வேதம் உரைத்தானும் வேதியர் வேள்விக் காய்
வேதம் உரைத்தானும் மெய்ப்பொருள் காட்டவே

53:

இருக்குரு வாமெழில் வேதத்தி னுள்ளே
உருக்குணர் வாயுணர் வேதத்துள் ஒங்கி
வேருக்குரு வாகிய வேதியர் சொல்லுங்
கருக்குரு வாய்நின்ற கண்ணனு மாமே

54:

திருநெறி யாவது சித்தசித் தன்றிப்
பெருநெறி யாய பிராணை நினைந்து
குருநெறி யாஞ்சிவ மாநெறி கூடும்
ஒருநெறி ஒன்றாக வேதாந்தம் ஒதுமே

55:

ஆறங்க மாய்வரு மாமறை ஓதியைக்
கூறங்க மாகக் குணம்பயில் வாரில்லை
வேறங்க மாக விளைவுசெய் தப்புறம்

பேறங்க மாகப் பெருக்குகின் றாரே

56:

பாட்டும் ஒலியும் பரக்குங் கணிகையர்
ஆட்டும் அறாத அவனியின் மாட்டாதார்
வேட்டு விருப்பார் விரதமில் லாதவர்
ஈட்டும் இடஞ்சென் நிகலுற் றாரே

3: ஆகமச் சிறப்பு

57:

அஞ்சன மேனி அரிவையோர் பாகத்தன்
அஞ்சோ டிருபத்து முன்றுள ஆகமம்
(1) அஞ்சலி கூப்பி அறுபத் தறுவரும்
அஞ்சா முகத்தில் அரும்பொருள் கேட்டதே
(1) எஞ்சலில் விஞ்சுகர் இருபத் தெண்மரும்

58:

அண்ணல் அருளால் அருளுஞ் சிவாகமம்
எண்ணில் இருபத்தெண் கோடிநூ றாயிரம்
விண்ணவர் ஈசன் விழுப்பம் உரைத்தனர்
எண்ணிநின் றப்பொருள் ஏத்துவன் (1) யானே
(1) நானே

59:

பண்டித ராவார் பதினெட்டுப் பாடையுங்

கண்டவர் கூறுங் கருத்தறி வாரென்க
பண்டிதர் தங்கள் பதினெட்டுப் பாடையும்
அண்ட முதலான் (1)அறஞ்சொன்ன வாறே
(1) அரன்சொன்ன வாறே

60:

அண்ணல் அருளால் அருளுந்திவ் யாகமம்
விண்ணில் அமரர் தமக்கும் விளங்கரி
தெண்ணில் எழுபது கோடிநூ றாயிரம்
எண்ணிலும் நீர்மேல் எழுத்தது ஆகுமே

61:

பரனாய்ப் பராபரங் காட்டி உலகிற்
றரனாய்ச் சிவதன்மந் தானேசொல் காலத்
தரனாய் அமரர்கள் அர்ச்சிக்கு நந்தி
உரனாகி ஆகமம் ஒங்கிநின் றானே

62:

சிவமாம் பரத்தினிற் சத்தி சதாசிவம்
உவமா மகேசர் உருத்திர தேவர்
தவமால் பிரமீசர் தம்மில்தாம் பெற்ற
நவஆ கமமெங்கள் நந்திபெற் றானே

63:

பெற்றநல் ஆகமங் காரணங் காமிகம்
உற்றனல் வீரம் உயர்சிந்தம் வாதுளம்

மற்றவ் வியாமள மாகுங்கா லோத்தரந்
துற்றநற் சுப்பிரஞ் சொல்லு மகுடமே

64:

அண்ணல் அருளால் அருளுஞ் சிவாகமம்
எண்ணிலி கோடி தொகுத்திடு மாயினும்
அண்ணல் அறைந்த அறிவறி யாவிடின்
எண்ணிலி கோடியும் நீர்மேல் எழுத்தே

65:

மாரியும் கோடையும் வார்பனி தூங்கநின்
றேரியு நின்றங் கிளைக்கின்ற காலத்து
ஆரிய முந்தமி முழுட னேசொல்லிக்
காரிகை யார்க்குக் கருனைசெய் தானே

66:

அவிழ்கின்ற வாறும் அதுகட்டு மாறுஞ்
சிமிட்டலைப் பட்டுயிர் போகின்ற வாறுந்
தமிழ்ச்சொல் வடசொல் எனுமிவ் விரண்டும்
உணர்த்தும் அவனை உணரலு மாமே

4: குரு பாரம்பரியம்

67:

நந்தி அருள்பெற்ற நாதரை நாடிடின்
நந்திகள் நால்வர் சிவயோக மாமுனி

மன்றா தொழுத பதஞ்சலி (1)வியாக்ரமர்
என்றிவர் என்னோ டெண்மரு மாமே
(1) வியாக்கிரன்

68:

நந்தி அருளாலே நாதனாம் பேர்பெற்றோம்
நந்தி அருளாலே (1)முலனை நாடினோம்
நந்தி அருளாவ தென்செயும் நாட்டினில்
நந்தி வழிகாட்ட (2)யானிருந் தேனே
(1) நாதனை
(2) நானிருந்

69:

மந்திரம் பெற்ற வழிமுறை மாலாங்கன்
இந்திரன் சோமன் பிரமன் உருத்திரன்
கந்துருக் காலாங்கி கஞ்ச மலையனோ
டிந்த எழுவரும் என்வழி யாமே

70:

நால்வரும் நாலு திசைக்கொன்று நாதர்கள்
நால்வரும் நானா விதப்பொருள் கைக்கொண்டு
நால்வரும் (1)யான்பெற்ற தெல்லாம் பெறுகென
நால்வரும் தேவராய் நாதரா னார்களே
(1) நான்பெற்ற

71:

மொழிந்தது (1)மூவர்க்கும் நால்வர்க்கும் ஈசன்
ஒழிந்த பெருமை இறப்பும் பிறப்புஞ்
செழுஞ்சுடர் முன்றொளி யாகிய தேவன்
கழிந்த பெருமையைக் காட்டகி லானே
(1) மூலர்க்கும் நால்வரும்

72:

எழுந்துநீர் பெய்யினும் எட்டுத் திசையுஞ்
செழுந்தண் நியமங்கள் செய்மினென் றண்ணல்
கொழுந்தண் பவளக் குளிர்சடை யோடே
அழுந்திய நால்வர்க் கருள்புரிந் தானே

5: திருமூலர் வரலாறு

73:

நந்தி (1)இணையடி யான்தலை மேற்கொண்டு
புந்தியின் உள்ளே புகப்பெய்து போற் றிசெய
தந்தி மதிபுனை அரனடி நாடொறுஞ்
சிந்தைசெய் தாகமஞ் செப்பலுற் றேனே
(1) நான்தலை

74:

செப்புஞ் சிவாகமம் என்னுமப் பேர்பெற்றும்
அப்படி நல்கும் அருள்நந்தி தாள்பெற்றுத்
தப்பிலா மன்றில் தனிக்கூத்துக் கண்டபின்
ஒப்பிலா எழுகோடி யுகமிருந் தேனே

75:

இருந்தவக் காரணங் கேளிந் திரனே
பொருந்திய செல்வப் புவனா பதியாம்
அருந்தவச் செல்வியைச் சேவித் தடியேன்
பரிந்துடன் வந்தனன் பத்தியி னாலே

76:

சதாசிவந் தத்துவம் முத்தமிழ் வேதம்
(1) மிதாசனி யாதிருந் தேனின்ற காலம்
இதாசனி யாதிருந் தேன்மன நீங்கி
உதாசனி யாதுடனே (2) உணர்ந் தோமால்
(1) நிதாசனி
(2) உணர்ந்தோமால்

77:

மாலாங்க னேயிங்கு யான்வந்த காரணம்
நீலாங்க மேனியள் நேரிழை யாளொடு
முலாங்க மாக மொழிந்த திருக்கூத்தின்
சீலாங்க வேதத்தைச் செப்பவந்த் தேனே

78:

நேரிழை யாவாள் நிரதிச யானந்தப்
பேருடை யாளென் பிறப்பறுத் தாண்டவள்
சீருடை யாள்சிவ னாவடு தண்டுறை

சீருடை யாள்பதஞ் சேர்ந்திருந் தேனே

79:

சேர்ந்திருந் தேன்சிவ மங்கைதன் பங்கனை
சேர்ந்திருந் தேன்சிவ னாவடு தண்டுறை
சேர்ந்திருந் தேன்சிவ போதியின் நீழலிற்
சேர்ந்திருந் தேன்சிவன் நாமங்கள் ஒதியே

80:

இருந்தேன் இக்காயத்தே எண்ணிலிகோடி
இருந்தேன் இராப்பகல் அற்ற இடத்தே
இருந்தேன் இமையவர் ஏத்தும் பதத்தே
இருந்தேன் என்நந்தி இணையடிக் கீழே

81:

பின்னைநின் றென்னே பிறவி பெறுவது
முன்னைநன் றாக முயல்தவஞ் செய்கிலர்
என்னைநன் றாக இறைவன் படைத்தனன்
தன்னைநன் றாகத் தமிழ்ச்செய்யு மாறே

82:

ஞானத் தலைவிதன் நந்தி நகர்புக்கு
ஊனமில் ஒன்பது கோடி யுகந்தனுள்
ஞானப்பா லாட்டி நாதனை அர்ச்சித்து
(1)யானும் இருந்தேன்நற் போதியின் கீழே
(1) நானும்

83:

செல்கின்ற வாறறி சிவமுனி சித்தசன்
வெல்கின்ற ஞானத்து மிக்கேள் முனிவராய்ப்
பல்கின்ற தேவர் அசுரர்நரர் தம்பால்
ஓல்கின்ற வான்வழி யூடுவந் தானே

84:

சித்ததின் உள்ளே சிறக்கின்ற நூல்களில்
உத்தம மாகவே ஒதிய வேதத்தின்
ஒத்த உடலையும் உள்நின்ற உற்பத்தி
அத்தன் எனக்கிங் கருளாய் அளித்ததே

85:

(1)யான்பெற்ற இன்பம் பெறுகயிவ் வையகம்
வான்பற் றி நின்ற மறைப்பொருள் சொல்லிடின்
ஊன்பற் றி நின்ற உணர்வுறு மந்திரந்
தான்பற்றப் பற்றத் தலைப்படுந் தானே
(1) நான்பெற்ற

86:

பிறப்பிலி நாதனைப் பேர்நந்தி தன்னைச்
சிறப்பொடு வானவர் சென்றுகை கூப்பி
மறப்பிலர் நெஞ்சினுள் மந்திர மாலை
உறைப்பொடுங் கூடிநின் றோதலு மாமே

87:

அங்கிமி காமைவைத் தானுடல் வைத்தான்
எங்குமி காமைவைத் தானுல கேழையுந்
தங்குமி காமைவைத் தான் தமிழ்ச் சாத்திரம்
பொங்கிமி காமைவைத் தான்பொருள் தானுமே

88:

அடிமுடி காண்பார் அயன்மால் இருவர்
படிகண் டிலர்மீண்டும் பார்மிசைக் கூடி
அடிகண் டிலனென் றச்சுதன் சொல்ல
முடிகண்டேன் என்றயன் பொய்மொழிந் தானே

89:

பெற்றமும் மானும் மழுவும் பிறிவற்ற
தற்பரன் கற்பனை யாகுஞ் சராசரத்
தற்றமும் நல்கி அடியேன் சிரத்தினில்
நற்பத முமளித் தானெங்கள் நந்தியே

90:

வேயத்தை ஞானத்தை ஞாதுரு வத்தினை
மாயத்தை மாமாயை தன்னில் வரும்பரை
யாயத்தை யச்சிவன் தன்னை யகோசர
வீயத்தை முற்றும் விளக்கியிட் டேனே

91:

விளக்கிப் பரமாகும் மெய்ஞ்ஞானச் சோதி

அளப்பில் பெருமையன் ஆனந்த நந்தி
துளக்கறும் ஆனந்தக் கூத்தன்சொற் போந்து
வளப்பில் கயிலை வழியில்வந் தேனே

92:

நந்தி அருளாலே முலனை நாடிப்பின்
நந்தி அருளாலே சதாசிவ னாயினேன்
நந்தி அருளால்மெய்ஞ் ஞானத்துள் நண்ணினேன்
நந்தி அருளாலே நானிருந் தேனே

93:

இருக்கில் இருக்கும் எண்ணிலி கோடி
அருக்கின்ற முலத்துள் அங்கே இருக்கும்
அருக்கனுஞ் சோமனும் ஆரழல் வீச
உருக்கிய ரோமம் ஒளிவிடுந் தானே

94:

பிதற்றுதின் றேனென்றும் பேர்நந்தி தன்னை
இயற்றுவன் நெஞ்சத் திரவும் பகலும்
முயற்றுவன் ஒங்கொளி வண்ணனெம் மானை
இயற் நிகழ் சோதி இறைவனு மாமே

6: அவையடக்கம்

95:

ஆரறி வாரெங்கள் அண்ணல் பெருமையை

யாரறி வாரிந்த அகலமும் நீளமும்
பேரறி யாத பெருஞ்சுடர் ஒன்றதின்
வேரறி யாமை விளம்புகின் றேனே

96:

பாடவல் லார்தெறி பாட அறிகிலேன்
ஆடவல் லார்தெறி ஆட அறிகிலேன்
நாடவல் லார்தெறி நாட அறிகிலேன்
தேடவல் லார்தெறி தேடகில் லேனே

97:

மன்னிய வாய்மொழி யாலும் மதித்தவர்
இன்னிசை உள்ளே எழுகின்ற ஈசனைப்
பின்னை உலகம் படைத்த பிரமனும்
உன்னும் அவனை உணரலு மாமே

98:

தத்துவ ஞானம் உரைத்தது தாழ்வரை
முத்திக் கிருந்த முனிவருந் தேவரும்
(1) ஒத்துடன் வேறா இருந்து துதிசெயும்
பத்திமை யாலிப் பயனறி யாரே
(1) இத்துடன்

7: திருமந்திரத் தொகைச் சிறப்பு

99:

முலன் உரைசெய்த முவா யிரந்தமிழ்
ஞாலம் அறியவே நந்தி அருளது
காலை எழுந்து கருத்தறிந் தோதிடின்
ஞாலத் தலைவனை நண்ணுவ ரன்றே

100:

வைத்த பரிசே வகைவகை நந்நூலின்
முத்தி முடிவிது முவா யிரத்திலே
புத்திசெய் பூர்வத்து முவா யிரம்பொது
வைத்த சிறப்புத் தருமிவை தானே

8: குரு மட வரலாறு

101:

வந்த மடமேழு மன்னுஞ்சன் மார்க்கத்தின்
முந்தி உதிக்கின்ற முலன் (1)மடவரை
தந்திரம் ஒன்பது சார்வுமு வாயிரஞ்
(2)சுந்தர ஆகமச் சொல்மொழிந் தானே
(1) வடவரை
(2) சுந்தரன்

102:

கலந்தருள் காலாங்கர் தம்பால கோரர்
நலந்தரு மாளிகைத் தேவர்நா தாந்தர்
புலங்கொள் பரமானந் தர்போக தேவர்
நிலந்திகழ் முவர் நிராமயத் தோரே

9: மும்முர்த்திகளின் முறைமை

103:

அளவில் இளமையும் அந்தமும் ஈறும்
அளவியல் காலமும் (1)நாலும் உணரில்
தளர்விலன் சங்கரன் தன்னடி யார்சொல்
அளவில் பெருமை அரிஅயற் காமே
(1) நாளும்

104:

ஆதிப் பிரானும் அணிமணி வண்ணனும்
ஆதிக் கமலத் தலர்மிசை யானுஞ்
சோதிக்கில் முன்றுந் தொடர்ச்சியில் ஒன்றொனார்
பேதித் துலகம் பிணங்குகின் றார்களே

105:

ஈசன் இருக்கும் இருவினைக் கப்புறம்
பீசம் உலகிற் பெருந்தெய்வ மானது
ஈசன் அதுஇது என்பார் நினைப்பிலார்
தூசு பிடித்தவர் (1)தூரறிந் தார்களே
(1) தூதறிந்

106:

சிவன்முதல் முவரோ டைவர் சிறந்த
அவைமுதல் ஆறிரண் டொன்றோடொன் றாகும்

அவைமுதல் விந்துவும் நாதமும் ஓங்கச்
சவைமுதற் சங்கரன் தன்பெயர் தானே

107:

பயனறிந் தவ்வழி எண்ணும் அளவில்
அயனொடு மால்நமக் கன்னியம் இல்லை
நயனங்கள் முன்றுடை நந்தி தமராம்
வயனம் பெறுவீரவ் வானவ ராலே

108:

ஓலக்கஞ் சூழ்ந்த உலப்பிலி தேவர்கள்
பாலொத்த மேனி பணிந்தடி யேன்தொழ
மாலுக்கும் ஆதிப் பிரமற்கும் ஒப்புநீ
ஞாலத்து நம்மடி நல்கிடென் றானே

109:

வானவர் என்றும் மனிதரிவர் என்றுந்
தேனமர் கொன்றைச் சிவனருள் அல்லது
தானமர்ந் தோருந் தனித்தெய்வம் மற்றில்லை
ஊனமர்ந் தோரை உணர்வது தனே

110:

சோதித்த பேரொளி முன்றைந் தெனநின்ற
ஆதிக்கண் ஆவ தறிகிலர் ஆதர்கள்
நீதிக்கண் ஈசன் நெடுமால் அயனென்று
பேதித் (1)தவரைப் பிதற்றுகின் றாரே

(1) தவனைப்

111:

பரத்திலே ஒன்றாயுள் ளாய்ப்புற மாகி
வரத்தினுள் மாயவ னாயய னாகித்
தரத்தினுள் தான்பல தன்மய னாகிக்
கரத்தினுள் நின்று கழிவுசெய் தானே

112:

தானோரு கூறு சதாசிவன் எம்மிறை
வானோரு கூறு மருவியும் அங்குளான்
கோனோரு கூறுடல் உள்நின் றுயிர்க்கின்ற
தானோரு கூறு சலமய னாமே

திருச்சிற்றம்பலம்

Send corrections To saran@geocities.com

www.shaivism.org